



เปลวเทียนยังคงให้แสง
รามคำแหงยังคงให้การศึกษา
48 ปี ยังคงมุ่งมั่นพัฒนา
มุ่งบ่มเพาะปัญญาสร้างสรรค์สังคมไทย

48 ปี ที่รามฯ รั้งใช้บ้านเมือง
จะทำต่อเนื่องด้วยความภูมิใจ
48 ปี ก้าวล้ำ นำสมัย
มหาวิทยาลัยของประชาชน

อ. พงศธร นัทธิประทุม
ผู้ประพันธ์

48 ปี รามคำแหง 26 พฤศจิกายน 2562 วันสถาปนามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปีที่ 6 ฉบับที่ 11 ประจำเดือน พฤศจิกายน 2562



ข่าวบัณฑิตวิทยาลัย
GRADUATE NEWS

The Graduate School, Ramkhamhaeng University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาคารท่าชัย ชั้น 3 ตู๊ ปกน. 1099 หัวหมาก บางกะปิ กทม. 10240
โทรศัพท์ 0 2310 8560-65 โทรสาร 0 2310 8553 www.grad.ru.ac.th



พอผ่านพ้นออกพรรษา ก็ลอยกระทง ประเพณีแต่ละเดือนของบ้านเรามากก็เกี่ยวพันกับ ฤดูกาล ออกพรรษา ฝนเริ่มน้อยลง แต่ลอยกระทงน้ำในคลองเพิ่มขึ้น เพราะฝนที่ตกสะสม ไว้ในคลองให้เราได้ลอยกระทงขอขมาแม่คงคา ตามความเชื่อ ตามความศรัทธา ก็ว่ากันไป

ปีนี้เป็นปีที่น้ำทางอีสานได้มากล้น เพราะน้ำท่วมเมืองอุบลครั้งใหญ่ ในรอบหลายปีที่ผ่านมา ไม่เคยเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ ตอนนี้สถานการณ์ดีขึ้นตามลำดับ เป็นช่วงของการเยียวยาฟื้นฟูจิตใจประชาชนผู้เดือดร้อน ประสบอุทกภัย แต่น้ำใจคนไทยไม่ขาดสาย แม้สายน้ำจะทลิ่งไหลเนืองนองมากมาย เรายังคงส่งทั้งแรงใจและข้าวของช่วยเหลือกัน นี่แหละครับ ยามสุขควรร่วมเสพ ยามทุกข์ควรร่วมต้าน อีกไม่นาน เหตุการณ์เลวร้ายครั้งนี้ ก็จะผ่านพ้นไป เป็นกำลังใจให้ผู้ประสบอุทกภัยทุกคนรอบคร้วครับ

พอฝนซา ฟ้าใส ทนาวีใหม่กำลังจะมาอีกที หากไม่แข็งแรง อ่อนแอก็พ่ายไป นักศึกษา ก็ควรดูแลร่างกายจิตใจให้แข็งแรง เพื่อเป็นพลังในการศึกษาเล่าเรียน แล้วพบกันใหม่ ฉบับส่งท้ายปลายปี เดือนหน้า ...สวัสดิ์ครับ...



บัณฑิตวิทยาลัย อาคารทำชัยชั้น 3 โทร. 02-310-8560-65
www.grad.ru.ac.th

อ. พงศธร นัทธิประทุม
บรณาริการ

กองบรณาริการ

ข่าวบัณฑิตวิทยาลัย

เข้าซอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ที่ปรึกษา ผศ. วุฒิสักดิ์ ลากเจริญฤทธิ์

บรณาริการบริหาร ผศ. ดร. สิบพงษ์ ปรานใหญ่

บรณาริการ อ. พงศธร นัทธิประทุม

กองบรณาริการ อ. ดร. บุศรา นิยมเวช, อ. ดร. ปรมต วรรณบวร,

อ. ดร. ปิยวรรณ ศิริเดชชอร, อ. เกสรี พงษ์สัจด์

ผู้จัดการ นายธรรมภักดิ์ เต็มสัจด์

ผู้ช่วยผู้จัดการ นางสาวชณิ ศรแก้ว

ช่างภาพ นายอมรศักดิ์ สุวรรณโชติ, นายอรุณกิจ แน่นทิบูลย์

ฝ่ายจัดการ นางสาวศศิธร ชำนิเชลิส

ฝ่ายจัดพิมพ์ นางสาวกัญญา ชวัลชัย

จัดรูปเล่ม นางสาวกัญญา ชวัลชัย, นายอมรศักดิ์ สุวรรณโชติ, นายเกรียงไกร เมฆวิจิตร

พิสูจน์อักษร กองบรณาริการ

การนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ต้องให้เครดิตแก่เจ้าของผลงาน

Giving Full Credits to the Original Authors When Using Their Works

ชัชณี ครแก้ว
ฝ่ายมาตรฐานวิชาการ

(ตอนที่ 1)

ดิฉันได้พบบทความเกี่ยวกับการคัดลอกผลงานของผู้อื่นที่ได้รับการสังเคราะห์ไว้เรียบร้อยแล้ว และเห็นว่า มีความน่าสนใจ และเกิดประโยชน์ทางด้านวิชาการ จึงอยากจะสื่อสารให้นักศึกษา รวมถึงผู้เกี่ยวข้อง ที่มีความรู้ความเข้าใจ เป็นอย่างดีแล้ว เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

การขโมยผลงาน หรือการคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) เพิ่งได้รับความสนใจ และความตระหนักในแวดวงวิชาการ และสถาบันการศึกษา เมื่อเกิดการถอนปริญญาตรีบัณฑิตของสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง บทความนี้ อธิบายความหมายของการขโมยผลงาน หรือการโจรกรรมทางวิชาการ จำแนกประเภทของการคัดลอกผลงาน ซึ่งมีการแบ่งประเภทแตกต่างหลากหลาย และชี้ให้เห็นโทษของการคัดลอกผลงานที่ทำให้สถาบันการศึกษาต้องกำหนดนโยบาย พร้อมทั้งกำหนดโทษ ที่นักศึกษาต้องได้รับเมื่อคัดลอกผลงานและทำการทุจริตด้านวิชาการ เนื้อหาสำคัญอื่น ๆ ในบทความ ประกอบด้วย สารสนเทศที่ไม่ต้องอ้างอิง และสารสนเทศที่ต้องอ้างอิง เครื่องมือ หรือโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกผลงาน เช่น Turnitin อักษรวิสุทธิ และ Anti-Kobpae รวมทั้งวิธีการนำผลงานของผู้อื่นไปใช้อย่างถูกต้อง ประกอบด้วย การคัดลอกข้อความ การถ่ายข้อความ และการสรุปย่อข้อความของผู้อื่น มาใช้ในงานเขียนอย่างถูกต้อง เพื่อหลีกเลี่ยงการขโมยผลงาน

มีผู้แปลคำว่า Plagiarism หรือ Plagiarizing ที่ใช้เป็นภาษาไทยอยู่หลายคำ เช่น "Plagiarism หมายถึง การใช้ผลงานหรือแนวคิดของบุคคลอื่นเพื่อทำให้ดูเหมือนเป็นงานของตนเอง" นอกจากนี้ ยังมีคำไทยคำ อื่น ๆ อีกหลายคำที่แปลมาจากคำดังกล่าว ได้แก่ "การลักลอกผลงาน การคัดลอกผลงาน การโจรกรรมทางวิชาการ การขโมยผลงาน และการลอกเลียนผลงาน" เมื่อวิเคราะห์คำแปลภาษาไทยที่กล่าวแล้ว จะเห็นว่า ความหมายของคำเหล่านี้ ไม่แตกต่างกัน คือหมายถึง การเอาความคิดหรืองานเขียนของผู้อื่นไปใช้ในงานเขียนของตนเองโดยไม่ได้รับอนุญาต เจ้าของงานเขียนนั้นคือใคร กล่าวคือ ก็คือการเอางานเขียนหรือความคิดของผู้อื่นไปใช้โดยไม่ให้เครดิตแก่เจ้าของความคิดหรืองานเขียนนั้น สำหรับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความหมายเหมือนคำ Plagiarism ก็มีหลายคำ ได้แก่ Literally theft, Cyber plagiarism, Copy and paste หรือ Cut and paste เป็นต้น

การคัดลอกผลงานในประเทศไทยเพิ่งได้รับความสนใจในช่วง 6-8 ปี ที่ผ่านมา เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ถอนถอนปริญญาเอกดุษฎีบัณฑิตคนหนึ่ง ใน ปี พ.ศ. 2554 ในความผิดที่ไปลักลอกผลงานของนักวิชาการชาวต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการถอนถอนตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ว่าจะในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษา แต่มักไม่ปรากฏเป็นข่าว มีเพียงการว่าจ้างทำผลงานเพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้นไปของข้าราชการครู ที่มักเป็นข่าวปรากฏในหน้าสื่อมวลชน ในกรณีที่ผู้รับจ้างไม่ทำผลงานให้ตามที่ตกลงกันไว้ ศ. ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ นักวิชาการที่มีชื่อเสียงในแวดวงวิชาการได้แสดงความห่วงใยเรื่องการคัดลอกผลงาน กล่าวว่า "...นอกจากจะเป็นการผิดจริยธรรม ยังส่งผลร้ายต่อผู้กระทำในระยะยาว คือ บั่นทอนทักษะความคิดของตน และทำให้องค์ความรู้หยุดอยู่กับที่ ไม่ได้ต่อยอดทางความคิดอีกต่อไป..." การขโมยลักลอกผลงานทำให้การศึกษาของไทยด้อยคุณภาพ และขาดความเป็นมาตรฐานสากล เพื่อให้นักศึกษาและผู้ที่อยู่ในแวดวงการศึกษาได้ตระหนักถึงการผลิตผลงานที่มีคุณภาพ ถูกต้องตามจริยธรรมทางวิชาการ และมีมาตรฐานสากล จะได้นำเสนอรายละเอียดในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ยุพิน เตชะมณี. (2559). การนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ต้องให้เครดิตแก่เจ้าของผลงาน. วารสารสารสนเทศศาสตร์, 34(3), 103-105.

การเผยแพร่ผลงานนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. ยศระวี วายทองคำ
ผอ. สำนักเทคโนโลยีการศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัจจุบันการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีหน่วยงานหลักในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโทหรือปริญญาเอก) คือ บัณฑิตวิทยาลัย โดยจะมีโครงสร้างการดำเนินงานเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ซึ่งการเรียนในระดับบัณฑิตวิทยาลัยนั้นจะมีลักษณะที่แตกต่างจากการเรียนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป เพราะการรับเข้าศึกษาต่อจะรับผู้ที่สำเร็จการศึกษามาแล้วและในกรณีที่บางหลักสูตรเน้นการวิจัยก่อนการสำเร็จการศึกษา นักศึกษาต้องเขียนผลงาน "วิทยานิพนธ์" (Thesis) ในกรณีนักศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาเอก จะเรียกว่า "ดุษฎีนิพนธ์" (Dissertation) ดังนั้นการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 เพื่อรองรับการบริหารจัดการหลักสูตรให้ได้คุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

สำหรับเกณฑ์การการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษานักศึกษาจะต้องปฏิบัติ ดังนี้ ผลงานวิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์ จะต้องสอบผ่านการสอบปากเปล่าในขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ โดยผลงานวิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ นอกจากนี้สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์ ยังสามารถนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ต้องได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ดังกล่าวได้อีกหนึ่งช่องทาง ส่วนรายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้เท่านั้น

ดังนั้นจึงขอขยายความให้นักศึกษาเข้าใจในข้อความ "การได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพ" สำหรับวารสารระดับชาติในประเทศไทยจะมีหน่วยงานหลักที่ควบคุมคุณภาพวารสารระดับชาติ คือ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย หรือ Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) เป็นหน่วยงานหลักของประเทศไทยที่ทำหน้าที่พัฒนาฐานข้อมูลเพื่อรวบรวม จัดเก็บ และสืบค้นบทความวิจัย เพื่อประโยชน์ของนักวิจัยและนักวิชาการในการตีพิมพ์บทความวารสารตามเกณฑ์คุณภาพ โดยมีการพิจารณานำวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI และจัดกลุ่มคุณภาพวารสาร ซึ่งศูนย์ TCI ได้จัดกลุ่มคุณภาพวารสารที่ต้องการเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI ดังนี้

วารสารกลุ่มที่ 1 วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI และอยู่ในฐานข้อมูล TCI

วารสารกลุ่มที่ 2 วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI และอยู่ในฐานข้อมูล TCI

โดยนักศึกษาสามารถสืบค้นรายชื่อวารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI ได้จากเว็บไซต์ http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/Evaluation/NewJ/2561/News.html เพื่อเลือกส่งบทความวิจัยจากผลงานของนักศึกษาไปตีพิมพ์เผยแพร่

ตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ นักศึกษาต้องมีการวางแผนในการส่งบทความดังกล่าวให้สอดคล้องกับการสำเร็จการศึกษา เพราะในแต่ละวารสารจะมีเงื่อนไขในการจัดทำต้นฉบับบทความที่แตกต่างกัน และจะมีระยะเวลาในการตอบรับหรือยอมรับให้ตีพิมพ์ที่แตกต่างกันด้วย โดยในแต่ละวารสารสามารถปฏิเสธการตอบรับหรือยอมรับให้ตีพิมพ์ได้เช่นกัน ซึ่งอาจมาจากสาเหตุหลายประเด็น เช่น บทความไม่มีคุณภาพในเชิงวิชาการ บทความเรียบเรียงไม่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด หรือมีจำนวนบทความที่รอตีพิมพ์อยู่ในวารสารเป็นจำนวนมาก เป็นต้น ส่วนวารสารระดับนานาชาติ บทความวิจัยนั้นๆ ต้องตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น โดยจะมีทั้งวารสารระดับนานาชาติที่ตีพิมพ์ในประเทศไทยและตีพิมพ์ในต่างประเทศ โดยจะมีหน่วยงานที่ควบคุมคุณภาพวารสารในระดับนานาชาติเช่นเดียวกัน ซึ่งนักศึกษสามารถสืบค้นได้จากฐานข้อมูลของวารสารระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูลของ Scopus ฐานข้อมูลของ ISI ฐานข้อมูลของ TCI หรือฐานข้อมูลวารสารตามประกาศ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เป็นต้น

สำหรับการนำเสนอบทความวิจัยต่อที่ประชุมวิชาการในระดับชาติหรือนานาชาติ ที่ต้องนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษนั้น ต้องเป็นการนำเสนอบทความวิจัยแบบฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) หมายถึง บทความวิจัยนั้นต้องไม่ใช่เพียงแค่ “บทคัดย่อ” หรือ “Abstract” เพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีการจัดทำและนำเสนอบทความวิจัยตามรูปแบบและเกณฑ์ที่กำหนดอย่างถูกต้อง เช่น บทคัดย่อ บทนำ วัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผล และเอกสารอ้างอิง เป็นต้น โดยต้องได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) นั้นๆ ด้วย ซึ่งการตีพิมพ์อาจอยู่ในรูปแบบสิ่งพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ซึ่งในปัจจุบันมีหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานสนับสนุนทางการศึกษา จัดการประชุมวิชาการในระดับชาติหรือนานาชาติมากมาย ทั้งที่จัดขึ้นในประเทศไทยหรือจัดขึ้นในต่างประเทศ ดังนั้น นักศึกษาจึงสามารถสืบค้นข้อมูลการจัดงานประชุมวิชาการต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การเลือกนำเสนอผลงานให้มีคุณภาพและสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดได้จากแหล่งสืบค้นข้อมูลต่างๆ อาทิเช่น งานประชุมวิชาการในประเทศไทย (<http://www.conferenceintha.com/>) หรืองานประชุมวิชาการในต่างประเทศ เช่น World conference alerts (<https://www.worldconferencealerts.com/>) เป็นต้น

สรุปการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา เป็นสิ่งสำคัญที่นักศึกษาทุกคนต้องตระหนักก่อนสำเร็จการศึกษา และดำเนินการเผยแพร่ผลงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ดังนั้น ผลงานวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษาต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักวิชาการและต้องไม่มีการคัดลอกผลงานทางวิชาการ (plagiarism) ซึ่งหมายถึง การคัดลอกผลงาน หรือขโมยผลงานหรือความคิดของคนอื่นโดยไม่มีการอ้างอิงที่ถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2561,

จาก <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/law/ohec%20law/2558%20post%20G%202558.PDF>

องค์กรแห่งความสุข

อาจารย์ ดร. ปรมต วรรณบวร

ในโลกปัจจุบันสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตามความเจริญของนวัตกรรมและเทคโนโลยี ได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อที่เชื่อมโยงถึงกันทั้งระบบในสังคม ในองค์กร เพราะมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรตั้งแต่เกิด ประกอบกับการพัฒนาที่มุ่งเป้าหมายของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแบบทุนนิยมเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของปัจเจกบุคคลและกลุ่มคนเพียงบางส่วน แต่ขาดการคำนึงถึงหลักคุณธรรม จริยธรรมซึ่งกระทบมากมายต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญคือ สภาวะจิตใจของคนซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดปัญหาทั้งทางด้านชีวิต เศรษฐกิจ และสังคม และยังเป็นตัวขัดขวางการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ทำให้ในปัจจุบันทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชนจึงหันมามองสิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคลแต่ละคนนั่นคือ “ความสุข” ซึ่งเป็นเรื่องของจิตใจมากขึ้น

องค์กรแห่งความสุข(Happy Workplace) จึงเป็นแนวคิดหลักที่มุ่งดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายหลักคือ “คนทำงานในองค์กร” ที่ถือเป็นบุคคลสำคัญและเป็นกำลังหลักของสังคมมุ่งเน้นให้บุคลากรทุกคนในองค์กรมีความสุขในการทำงาน ความสุขที่เกิดขึ้นนั้นก่อให้เกิดการรังสรรค์ทางความคิด งานที่ได้รับมอบหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดความตึงเครียดจากการทำงาน และสภาพแวดล้อมลดความขัดแย้งในองค์กร ด้วยเป็นความสำคัญว่า เมื่อคนทำงานในองค์กรมีความสุขย่อมส่งผลดีต่อผลประกอบการหรือผลผลิตขององค์กร ความสุขที่เกิดขึ้นจากการทำงานเปรียบเสมือนน้ำหล่อเลี้ยงให้พฤติกรรมคนปรับเปลี่ยนและส่งผลต่อสังคม องค์กรแห่งความสุข จึงเกิดขึ้นเพื่อมุ่งสร้างคนในองค์กรให้เป็นคนที่มีความสุข เพราะเชื่อว่า คน คือสิ่งที่สำคัญที่สุดขององค์กร หากคนกลายเป็นคนที่ทำงานมีความสุข การทำงานก็จะมีประสิทธิภาพ องค์กรก็จะเจริญเติบโต

สำหรับการจัดการทำงานอย่างมีความสุข กล่าวได้ว่า การบริหารจัดการองค์กรยุคใหม่นอกจากการให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและการบริหารความแตกต่างของบุคลากรภายในองค์กรแล้วยังมุ่งส่งเสริมและจัดการให้บุคลากร “ทำงานอย่างมีความสุข” ด้วย ภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงทั้งปัจจัยภายในและระหว่างประเทศล้วนส่งผลกระทบต่อองค์กรทั้งในด้านบวกและด้านลบต่อองค์กรมากขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะการที่ประเทศอาเซียน (ASEAN) 10 ประเทศ (ไทย, พม่า, ลาว, เวียดนาม, มาเลเซีย, สิงคโปร์, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์, กัมพูชา, บรูไน) กำลังมุ่งสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี พ.ศ. 2558 ดังนั้นการปรับตัวของทั้งองค์กรเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่แต่ละองค์กรควรจะทำความเข้าใจ วิเคราะห์ และวางแผนรองรับทั้งโอกาสและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น รวมถึงต้องรักษานักงานที่มีคุณภาพไม่ให้โยกย้ายไปจากองค์กรท่ามกลางการเปิดตลาดเสรีแรงงาน โดยการสร้างความสุขของคนภายในองค์กรถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการสร้าง “องค์กรแห่งความสุข” ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรจนเกิดแนวความคิดใหม่ๆ ในเชิงสร้างสรรค์ให้กับองค์กรสมัยใหม่นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมในองค์กรขึ้น ลดอัตราการขาดงาน การลาออก ลดความเครียดของคนงาน ลดอุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน และยังเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการแข่งขันระหว่างองค์กรเพื่อช่วงชิงบุคลากรที่มีความสามารถเป็นเลิศ (War of Talent) ให้มาร่วมงานกับองค์กร นอกจากนี้จะมีผลดีต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรทั้งในแง่ผลผลิตและผลลัพธ์ รวมทั้งความเป็นเลิศในด้านต่างๆ แล้วยังสามารถขยายผลไปสู่ความสุขในครอบครัว ชุมชน และสังคมอีกด้วย (ปวีณา เกษเดข, 2553, หน้า 2)

ในขณะที่แนวคิดองค์กรแห่งความสุข กล่าวได้ว่า เมื่อมนุษย์ทุกคนปรารถนาความสุข แล้วอะไรเล่าคือความสุขการมีเงินทองมากมาย การได้ในทุกสิ่งทีปรารถนาเป็นความสุขที่แท้จริงหรือวันนี้เรามองความสุขในแง่วัตถุและการกระทำในสิ่งที่ปรารถนามากไปหรือเปล่าต้องทำต้องเป็นอย่างไรที่หวังถึงจะเรียกว่าความสุขหรือ แล้วเมื่อไหร่ถึงจะพอใจในความสุข จะจัดการสร้างสมดุลแห่งความสุขได้อย่างไรคำถามเหล่านี้ล้วนมีอยู่ในจิตใจของมนุษย์ทุกคน หลายคนพยายามที่จะหาคำตอบประเทศไทย โดยศูนย์สร้างเสริมสุขภาวะองค์กร (Happy Workplace) ภายใต้สำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้สร้างแนวทางการสร้างสุขในที่ทำงานขึ้น เป็นความสุขพื้นฐาน 8 ประการ (HAPPY 8) ดังนี้

Happy Body (มีสุขภาพดี) คือสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและจิตใจ มาจากการที่ รู้จักใช้ชีวิต รู้จักกิน รู้จักนอน ชีวิตมีสุขเหมาะสมกับเพศ เหมาะสมกับวัย เหมาะสมกับสถานการณ์ เหมาะสมกับฐานะทางการเงิน

Happy Heart (น้ำใจงาม) ในองค์กรสิ่งที่เราจำเป็นที่สุดในการที่มนุษย์จะอยู่กับคนอื่นได้ต้องมีน้ำใจคิดถึงคนอื่น มีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกันและกัน คนเราเอาแต่ตัวเองอยู่คนเดียวไม่ได้ ต้องรู้จักการแบ่งปันอย่างเหมาะสม ต้องรู้บทบาทของแต่ละคนกับผลสิ่งที่ต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในชีวิต

Happy Relax (การผ่อนคลาย) ต้องรู้จักการผ่อนคลายกับสิ่งต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต เมื่อชีวิตในการทำงานเครียดก็ต้องมีวิธีผ่อนคลายในการทำงาน ขณะเดียวกันการใช้ชีวิตส่วนตัวก็ต้องรู้จักผ่อนคลายเหมือนกันนั่นคือสมดุลชีวิต

Happy Brain (การหาความรู้) มนุษย์เราอยู่ได้ด้วยการศึกษาหาความรู้พัฒนาตัวเองตลอดเวลาจากแหล่งต่าง ๆ นำไปสู่การเป็นมืออาชีพเพื่อให้เกิดความมั่นคงก้าวหน้าในการทำงาน หรือพูดง่าย ๆ คือ เรียนเพื่อรู้ มีปัญญาก้าวหน้าในชีวิต

Happy Soul (คุณธรรม ทิри โอดิตปะปะ) คุณธรรมเบื้องต้นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ในสังคม ในการทำงานเป็นทีม คือ ทิри โอดิตปะปะ ความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำของตนเองโดยเฉพาะการกระทำที่ไม่ดีคนดี มีความศรัทธาต่อศาสนา มีศีลธรรมในการดำเนินชีวิต มีคุณธรรมมีความซื่อสัตย์ มีความสามัคคี และ มีความเอื้ออาทรช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ย่อมนำมาความสุขสู่องค์กร

Happy Money (ใช้เงินเป็น) การที่สามารถจัดการรายรับรายจ่ายของตนเองได้ คือการใช้เงินเป็นมีเงินรู้จักเก็บรู้จักใช้ เป็นหนี้ให้พอดี มีชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง

Happy Family (ความสุขของครอบครัว) มีครอบครัวที่อบอุ่นและมั่นคงให้ความสำคัญกับครอบครัวเป็นกำลังใจที่ดีในการทำงาน เพราะครอบครัวเป็นเหมือนภูมิคุ้มกันเป็นกำลังใจ ในการที่เราจะสามารถเผชิญกับอนาคตหรืออุปสรรคในชีวิตได้

Happy Society (สังคมดี) สังคมมีสองมิติคือสังคมในที่ทำงานกับสังคมนอกที่ทำงาน มนุษย์ทุกคนต้องมีความรักสามัคคีเอื้อเฟื้อต่อสังคมที่ตนเองทำงานและพักอาศัยมีสังคมและสภาพแวดล้อมที่ดี

ความสุขพื้นฐาน 8 ประการ (HAPPY 8) เป็นแนวทางอีกแนวทางหนึ่งในการบริหารจัดการชีวิตให้มีความสุขอย่างยั่งยืน สร้างทัศนคติบวกต่อมุมมองในการดำเนินชีวิต การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การรับผิดชอบต่อสังคม เป็นสมาชิกที่ดีต่อครอบครัว องค์กรและสังคม โดยมีความสุขที่แท้จริงบนพื้นฐานของความสุขแปดประการมีสมดุลของชีวิต เกิดผลเป็นบุคคลที่มีสุขภาพดี ดูแลตนเองไม่เป็นภาระแก่ใครมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น มีคุณธรรม กตัญญู มีการเรียนรู้เป็นมืออาชีพในงานตนเอง รักและดูแลครอบครัว รักและดูแลองค์กร/สังคม

กล่าวโดยสรุปแล้ว องค์กรแห่งความสุข ควรจะเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการตามหลักการแนวคิดการจัดการสมัยใหม่ มีการนำแนวคิดองค์กรแห่งความสุขผสมผสานกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงมาปรับใช้ให้เหมาะสม โดยอาศัยการบริหารวัฒนธรรมองค์กร (Organizational Culture) หรือ (Corporate Culture) ให้เกิดความเชื่อ ทัศนคติ สมมติฐาน และคุณค่าหรือค่านิยมร่วมกันที่ยึดถือในการติดต่อสัมพันธ์ภายใน ให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกันบรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งใจคาดหวังไว้ เพื่อต้องการสร้างสมดุลของการทำงานให้เกิดขึ้น เชื่อว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้การบริหารองค์กรเป็นไปได้อย่างราบรื่น คนในองค์กรมีความสุข สามารถก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ลดความเครียดและความขัดแย้งในองค์กร ไม่ลืมน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น มีคุณธรรม จริยธรรม เคารพกฎหมายของประเทศ ซึ่งเป็นผลช่วยให้องค์กรเจริญก้าวหน้าและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อความเป็นอยู่อย่างยั่งยืนขององค์กรแห่งความสุขนั่นเอง

เอกสารอ้างอิง

ปวีณา เกษเดข. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำงานกับความสุขของข้าราชการตำรวจภูธร จังหวัดปทุมธานี. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. Happy 8 Workplace. ค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/27765-Happy%20%20Workplace.html>



การขอใบรับรองผลการศึกษา กรณีสำเร็จการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

1 ให้นักศึกษาเขียนคำร้อง แบบขอใบรับรองผลการศึกษา (Request Form for Transcript) กรณีสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (Upon Completion of the Degree Requirements, Graduate Level)

2 ชำระค่าธรรมเนียมหนังสือสำคัญ

- ปริญญาโทส่วนกลาง ฉบับละ 50 บาท
- ปริญญาโทโครงการศึกษาภาคพิเศษ ฉบับละ 100 บาท
- ปริญญาโทสาขาวิทยบริการฯ ฉบับละ 100 บาท
- ปริญญาโทนานาชาติ ฉบับละ 200 บาท
- ปริญญาเอก ฉบับละ 200 บาท

(หมายเหตุ: นักศึกษาปริญญาโทส่วนกลาง ตั้งแต่รหัสนักศึกษาปี 61 เป็นต้นไป ฉบับละ 100 บาท) ระยะเวลาแล้วเสร็จ 5 วันทำการ (นับจากวันที่ยื่นคำร้อง ณ เคาน์เตอร์บริการ บัณฑิตวิทยาลัย)

ข่าวบัณฑิตวิทยาลัย
GRADUATE NEWS
The Graduate School, Ramkhamhaeng University

กรุณาส่ง

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทร. 0 2310 8560-65

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 1/2521
ไปรษณีย์รามคำแหง

ในราชการมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เชิญสมัครเป็นสมาชิกทั้งด้วยตนเองและทางไปรษณีย์

1. ชำระเงินและกรอกใบสมัครที่บัณฑิตวิทยาลัย อาคารทำชัย ชั้น 3
2. อัตราค่าสมัครสมาชิก ภาคละ 100 บาท สมัครได้ตลอดปี

นักศึกษาที่รักษาสถานภาพนักศึกษาหรือไม่ได้ลงทะเบียนเรียน
จะไม่ได้รับเอกสารฉบับนี้